

Postanowienie z dnia 15 lipca 2008 r.

III SZ 1/08

Doręczenie odpisu orzeczenia bez jednej strony uzasadnienia nie oznacza, że doręczenie nie było skuteczne ani że orzeczenie zawiera wady, które wprowadzałyby stronę w błąd co do rzeczywistej treści rozstrzygnięcia.

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Andrzej Wróbel (sprawozdawca), Józef Iwulski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 lipca 2008 r. sprawy z powództwa E.O.R. Polska Spółka z o.o. w W. przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o cofnięcie koncesji na obrót gazem ziemnym, na skutek zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 marca 2008 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 18 marca 2008 r. [...] Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił apelację E.O.R. Polska Spółki z o.o. w W. (powódka) od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 25 maja 2007 r. [...] w sprawie przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o cofnięcie koncesji na obrót gazem ziemnym, jako wniesioną z uchybieniem 14-dniowego terminu liczonego od daty doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem.

Sąd Apelacyjny wyjaśnił, iż z akt sprawy wynika, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 26 lipca 2007 r., zatem termin do wniesienia apelacji liczony od tej daty upłynął w dniu 9 sierpnia 2007 r. W dniu 12 września 2007 r. wpłynęło pismo powoda zawierające wniosek o ponowne doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem ze wskazaniem, że doręczony odpis uzasadnienia był niepełny. Z treści notatki urzędowej [...] wynika, że do pisma nie został dołączony odpis uzasadnienia otrzymany przez pełnomocnika. W dniu 12

września 2007 r. pełnomocnik powoda odebrał odpis wyroku z uzasadnieniem, a w dniu 26 września 2007 r. wpłynęła apelacja powoda. Zdaniem Sądu Apelacyjnego brak podstaw do uznania, że doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem z dnia 26 lipca 2007 r. nie było skuteczne, zatem ponowne doręczenie na wniosek powoda złożony ponad miesiąc po upływie terminu do wniesienia apelacji nie miało wpływu na bieg pierwotnego terminu do wniesienia apelacji.

Powódka zaskarżyła powyższe postanowienie zażaleniem w całości i wniosła o jego uchylenie i nadanie biegu apelacji. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła naruszenie art. 373 w związku z art. 370 k.p.c., poprzez niewłaściwe jego zastosowanie, polegające na przyjęciu, że apelacja została wniesiona przez powoda po upływie przypisanego terminu i podlega odrzuceniu; 2) naruszenie art. 369 w związku z art. 140 k.p.c., poprzez przyjęcie, że termin do wniesienia apelacji rozpoczął bieg w dniu 26 lipca 2007 r., podczas gdy rozpoczął on bieg od dnia prawidłowego doręczenia powodowi odpisu orzeczenia Sądu Okręgowego; 3) naruszenie art. 233 k.p.c., „skutkujące” sprzecznością istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału, poprzez dowolne i niezajdujące oparcia w zebranych materiale procesowym ustalenie daty doręczenia powodowi odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, 4) naruszenie art. 328 k.p.c., poprzez niewskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Zdaniem powódki Sąd Apelacyjny nie mógł odrzucić jej apelacji, ponieważ Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek powoda o prawidłowe doręczenie [...] wydając odpowiednie zarządzenie [...], uznając tym samym pierwsze doręczenie za nieprawidłowe. Oznacza to, że termin na wniesienie apelacji powinien być liczony od daty tego drugiego doręczenia a nie od daty pierwszego doręczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione. Dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji (art. 369 § 1 k.p.c.) biegnie od prawidłowego doręczenia stronie wyroku z uzasadnieniem. Doręczenie nieprawidłowe nie powoduje otwarcia tego terminu (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 maja 2002 r., I PZ 43/02, niepublikowane), przy czym za skuteczne, otwierające termin do wniesienia środka zaskarżenia należy uznać doręczenie tylko takiego odpisu wyroku z uzasadnieniem, który nie zawiera wad wprowadzających strony w błąd odnośnie do rzeczywistej treści rozstrzygnięcia (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 października 2003 r., IV CZ 107/03, niepubli-

kowe). W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego można wskazać następujące przykłady nieprawidłowego doręczenia, powodujące zmianą biegu terminu do wniesienia apelacji: 1) doręczenia wysłanego po raz pierwszy wyroku z uzasadnieniem pod niewłaściwy adres, gdy w rezultacie tej omyłki wyrok otrzymała nie strona pozwana lecz powódka (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 maja 2002 r., I PZ 43/02); 2) doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, który to odpis zawierał błędy na tyle istotne, że potrzebne stało się zarządzenie z urzędu doręczenia odpisu wyroku zgodnego z oryginałem (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 października 2003 r., IV CZ 107/03); 3) doręczenie pełnomocnikowi w kopercie z sygnaturą I C 1241/02 wyroku z uzasadnieniem w sprawie I C 1251/02, zwracanym przy tym piśmie (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 marca 2004 r., II CZ 15/04).

Z powyższego wynika, iż doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w niniejszej sprawie było skuteczne. Po pierwsze, doręczenie zostało dokonane do rąk pełnomocnika strony. Po drugie, przedmiotem doręczenia był wyrok wraz z uzasadnieniem, o sporządzenie którego powódka wносиła. Po trzecie wreszcie, z zażalenia i akt sprawy nie wynika, by doręczony odpis wyroku z uzasadnieniem zawierał takie wady, które wprowadzałyby stronę w błąd odnośnie do rzeczywistej treści rozstrzygnięcia. Nie można bowiem wysnuć takiego wniosku z twierdzeń powódki, iż otrzymała odpis wyrok z uzasadnieniem, które było niepełne.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że w razie odrzucenia apelacji z powodu uchybienia przepisanej terminu istotne - z punktu widzenia zamiaru wzruszenia orzeczenia o odrzuceniu - są tylko te okoliczności, które mogą być podstawą oceny, czy we właściwym terminie apelacja została wniesiona, nie zaś okoliczności inne, niezwiązane z kwestią terminowości wniesienia apelacji, choćby nawet okoliczności te mogły stanowić podstawę zasadnego zarzutu co do nieprzestrzeżenia przez sąd innych przepisów postępowania (postanowienie Sądu Najwyższego z 17 sierpnia 2000 r., II CKN 871/00). Przyczyny, z powodu których strona nie mogła zachować terminu tygodniowego przewidzianego w art. 328 § 1 k.p.c. są obojętne z punktu widzenia rozpoczęcia biegu tego terminu, mają natomiast znaczenie w razie ubiegania się strony o przywrócenie terminu - art. 168 § 1 k.p.c.

Niezależnie od powyższego, Sąd Najwyższy w obecnym składzie przychylił się do wyrażonego w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu, zgodnie z którym ponowne doręczenie pisma sądowego nie ma znaczenia procesowego, jeżeli pierwotne doręczenie było skuteczne (postanowienie Sądu Najwyższego z 27 września

2000 r., V CKN 1431/00). Na podstawie art. 9 k.p.c. strona ma prawo otrzymać w każdym czasie odpis wyroku i sporządzonego uzasadnienia, niezależnie od uprawnienia do otrzymania wyroku z uzasadnieniem sporządzonym na jej żądanie zgłoszone w terminie określonym w art. 328 § 1 k.p.c. lub art. 387 § 3 k.p.c. Jednakże doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem na podstawie art. 9 k.p.c. nie otwiera drogi do wniesienia apelacji lub skargi kasacyjnej (postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 września 2001 r., I PZ 59/01, OSNP 2003 nr 17, poz. 416; z 20 października 1987 r., IV CZ 147/87, niepublikowane). Dlatego powódka nie może wiązać z zarządzeniem z dnia 1 października 2007 r. skutków prawnych w postaci przesunięcia terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie. W trybie instancji Sąd dokonuje doręczenia pisma sądowego tylko jeden raz tej samej osobie, jeżeli doręczenie to było skuteczne według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego (postanowienie Sądu Najwyższego z 27 września 2000 r., V CKN 1431/00). Przedstawione okoliczności sprawy świadczą o tym, że pierwsze doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem, dokonane w sposób przewidziany w art. 139 § 1 k.p.c., było skuteczne. Ponowne doręczenie tego pisma sądowego nie może zatem mieć znaczenia procesowego (zob. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2000 r., IV CZ 18/00, OSNC 2000 nr 10, poz. 181).

Skoro apelacja wniesiona została po upływie terminu z art. 369 § 1 k.p.c., przeto Sąd Apelacyjny trafnie ją odrzucił (art. 373 k.p.c.). Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====